

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Beneficia Vetera Et Nova, Divæ Virginis Dittelbacensis

Sang, Eucharius

Wirceburgi, 1607

Capvt VIII. Tres viri, maris tem pestate iactari, & naufragio proximi
seruantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64129](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64129)

prioribus peiora. Sentiens ergò, noui morbi calamitate oppressa, diuinæ vindictæ pœnam, nouo se voto obstringit adeundi sacellum D. Virginis, colendique parentem Dei precibus ac muneribus: primoque tempore votum, cuius damnata erat, exsoluit, & omnis abit morbus.

Abeamus hinc & nos ad Beneficium aliud, aliudque decus Domus Dettelbacensis.

CAPVT VIII.

Tres viri, maris tempestate iactati, & naufragio proximi seruantur.

ODEM anno, tres viri Carolstadiani; Martinus, Paulus, & Conradus illi appellabantur; incunt, Numinis suasu, consilium de peregrinatione suscipienda in Hispaniam, istic vt sacras venerentur reliquias Iacobi Apostoli, quem Herodes, auspicator regnum recens à Claudio acceptum, memorabili facinore & populo grato, nefariè necari iussit. Eius corpus, vt nonnulli referunt, ad Iriam Flauiam, in extrema Galæcia, diuinitus delatum, & obliuione diu obrutum, tandem hunc fermè in modum inuentum fuit.

Lumi-

Luminibus, inter densissimas noctis tenebras, lucentibus, in vicino nemore, ubi sacrum Apostoli corpus erat defossus: loci Antistes alijque, ludibria ne sint forte oculorum, exploraturi, ad sylvam veniunt, dumque magna cura omnia scrutantur, terramque fodiunt, domunculam marmoream reperiunt, in qua beati cineres, & ossa Apostoli asservabantur. DEVS tantum nolebat diutius occultatum esse thesaurum. Miracula multa & magna dum ibidem fiunt, & eorum in vulgus fama spargitur, plurimi, ex remotissimis etiam locis, Italia praesertim, Gallia, & Germania, salutaturi sacros Apostoli cineres, in Hispaniam proficiscuntur; quorum pietatem aemulantes; quamvis multis post annis; Viri tres Carolstadiani, eo quoque festinant, contemnentes omnes difficultates & discrimina, ab animi fortitudine Dei que fiducia, quae in tam longo & perdifficili itinere accidere solent viatoribus. Ad locum demum, bono genio duce, ubi perveniunt, religiosè Apostolum colunt, ejusque venerantur reliquias, cuius sudario, vinctus magicis artibus, solutus est; cujus scipione daemonum potestas fracta: illius petunt apud Numen preces, quem sibi servator adesse voluit, cum patrem oraturus, secessit in montem oliueti.

Votis ritè persolutis, ubi de abitu cogitare incipiunt, seque mari, non praevidentes rerum discrimina & pericula, committunt: ecce, horribilis & foeda oritur tempestas; vociferantur nautae; quot

quot sunt in nauis, sollicitudine & periculis panè
 exangues, in horas, in momenta singula, mortem
 expectant. Auxilium qui ferret, nemo inuenie-
 batur. Siquidem à terra, quam non videbant, nul-
 la spes affulgebat salutis. Classicum venti cane-
 bant, quasi iratum & procellosum mare impellen-
 tes, vt, vno profundissimoque hiatu, omnes cum
 ipsa nauis absorberet. Cæca & stulta gentilitas, in
 eiusmodi vitæ discrimine, Neptunum in clama-
 set; verùm nostri Carolstadiani ad Maris stellam,
 sidus verè propitium, sese conuertunt, Dei que Ma-
 trem impensè inuocant, voto adiecto, si periculo
 eximantur, incolumesque in patriam reuertantur,
 se eius, & in primis DEI, Dettelbachij de prædica-
 turos beneficia. Audit & exaudit illa. Fluctus se-
 dantur; turbines in lenem dissoluuntur auram;
 lætaque & optata percuntibus redditur tranquili-
 tas. Domum reuersi, ex animo DEO & Di-
 nã, in sacello Dettelbacensi, nauiculã
 è cerã suspensã, gratias agunt,
 & beneficium acceptum
 vbique diuul-
 gant.

